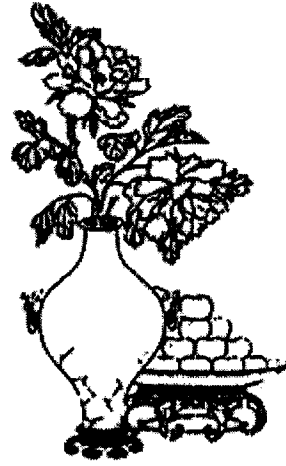

Tóm lại, qua những điều trình bày sơ lược trên cho chúng ta thấy rằng, vấn đề điều phục tâm ý là một việc làm rất quan trọng trong việc tu hành. Bởi thế, nên trong kinh Di Giáo nói: "chế tâm như xú, vô sự bất biện." Nghĩa là, để tâm vào một chỗ thì không việc gì lại không thành. Nhưng bản chất của tâm ý là luôn luôn chạy nhảy loạn động lăng xăng, như con ngựa hoang chạy rong nơi đồng nội, muốn câu thúc chúng, bắt chúng phải nghe theo mình, thật không phải là chuyện dễ dàng. Muốn trị được nó, ta cần phải có phương tiện và đòi hỏi nhiều thời gian, mới mong chế ngự nó được phần nào. Cũng thế, muốn cột tâm ý vào một chỗ, ta cần phải có phương tiện. Lễ dĩ nhiên, trong Phật giáo có nêu ra nhiều phương tiện, tức nhiều pháp môn để tu, tùy theo căn tánh của mỗi người mà chọn một pháp môn thích hợp. Nhưng phương tiện tốt nhất đối với người tu Tịnh Nghiệp là phải thường xuyên niệm Phật. Lấy câu hiệu Phật : Sáu chữ Di Đà làm cột trụ để cột tâm ý vào đó, lâu ngày nó sẽ được thuần thục và dễ được định tâm hơn.

Tịnh Đức.

Nẻo sống

Ngàn mai tô điểm nụ tình
 Trăng soi dọn sóng tắm mình đùa vui
 Bèo mây bọt nước ngâm ngùi
 Hoa vàng nở nhụy vạn mùi ngát hương

Đạo chơi trong cảnh vô thường
 Ngắm nhìn sơn thủy suy lường lặng yên
 Lắng nghe nhạc trời thiên nhiên
 Muôn ngàn âm hưởng tiêu khiển bật đường
 Lá rơi nhẹ cánh an tường
 Gió lay cành trúc mười phương tràn đầy
 Vạn lời một tiếng đáp xây
 Đầu non trăng ngả ngát ngây hương nồng
 Trăng in bóng dọn ngàn sông
 Nước yên trăng tỏ soi trong hiện bày
 Thăm nhìn tự biết tự hay
 Dù cho tri kỷ nào ai tỏ tường
 Công danh phú quý tợ sương
 Mùi hương chưa ngửi vô thường cướp đi
 Đời người bọt nước khác chi
 Bọt tan về biển tứ nghì bạt tằm
 Trời xanh biển rộng xa xăm
 Chim bay về tổ đứng nằm tự do

Tịnh Đức